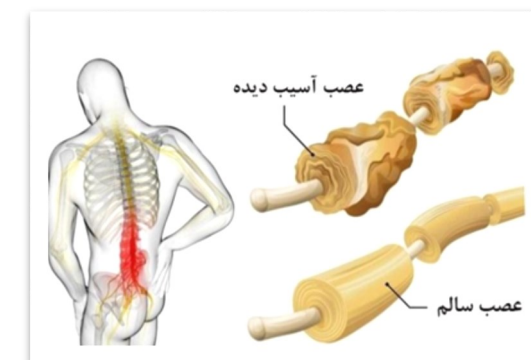

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی البرز مرکز آموزشی و درمانی سردار سپهبد شهید حاج قاسم سلیمانی

مرکز آموزشی و درمانی سردار سپهبد شهید حاج قاسم سلیمانی

گیلن باره

تهیه کننده: واحد آموزش سلامت

تایید کننده: کمیته آموزش بیمار

تاریخ تهیه: ۱۴۰۴

شماره واحد آموزش به بیمار: ۰۲۶۳۵۷۷۱۱۲۵

منابع: ClinicalKey, WebMD, Mayo clinic

شرح بیماری:

در این بیماری سیستم ایمنی بدن به اعصاب حمله می کند که باعث ضعف بدن و مشکلات حسی می شود. سوزش و حالت خواب رفتگی ناگهانی در پا و انتقال این حس در نقاط مختلف بدن یکی از علائم بارز این بیماری است که ممکن است با بی حسی در پا همراه با ضعف عضلانی بدن رخ دهد. این بیماری بیشتر در سنین 30 تا 40 سالگی دیده شده است، ولی ممکن است در هر سنی اتفاق بیفتد.

این بیماری مزمن نیست و با یک دوره دارویی قابل درمان است که در صورت درمان نشدن به موقع ممکن است مشکل تنفسی ایجاد کرده و بدن را بسیار ضعیف کند.

علائم:

فردی که در معرض ابتلا به این بیماری قرار می گیرد علائم در او به صورت زیر بروز می نماید:

نشانه های گیلن باره معمولاً با بی حسی و ضعف در پاها شروع می شود (ممکن است شما احساس گزگز شدن داشته باشید)

نشانه ها اغلب در عرض چند روز یا چند هفته به قسمت های بالایی بدن کشیده می شود و بازوها و اندام فوقانی ضعیف و بی حس می شوند.

گاهی اوقات ضعف آن قدر شدید است که بیمار اصلاً قادر به راه رفتن نیست و همچنین ممکن است به فلج کامل بدن منجر شود.

همچنین ممکن است بیمار در نفس کشیدن دچار مشکل شود.

علل شایع:

علت این بیماری هنوز به روشنی مشخص نیست، ولی

معمولاً بعد از یک عفونت ویروسی مانند سرماخوردگی و یا آنفلوانزا اتفاق می افتد.

دلیلش می تواند این باشد که سیستم ایمنی بدن برای مبارزه با عفونت به شدت تلاش می کند و ممکن است که در این میان به اشتباه به سلول های عصبی خود حمله کند. همچنین ممکن است بعد از عفونت با یک باکتری خاص بیماری بروز کند و یا بعد از خوردن آب آلوده یا غذای نپخته (مخصوصاً مرغ و ماهی و...) رخ دهد.

بعضی موارد ممکن است علائم گیلن باره بعد از اعمال جراحی اتفاق بیفتد. گاهی هم هیچ گونه عامل شناخته شده ای وجود ندارد، اما در همه موارد ذکر شده به طور حتم اختلال در عملکرد سیستم ایمنی بدن وجود دارد.

عوارض احتمالی:

این بیماری در صورت عدم اقدام برای درمان با تاثیر بر سیستم عصبی و حرکتی باعث اختلال در عملکرد فرد می شود و در موارد شدید حتی معمول ترین فعالیت های فرد را هم دچار مشکل می کند.

تشخیص:

پزشک جهت تشخیص و درمان این بیماری اقدامات زیر را انجام می دهد:

پزشک با دیدن علائمی مانند ضعف یا مورمور شدن پاها به بیماری گیلن باره شک می کند.

بعد از آن آزمایشاتی مانند گرفتن مایع مغزی-نخاعی از قسمت پشت انجام خواهد داد.

دو آزمایش دیگر هم انجام می شود که شامل بررسی الکترونیکی عضله و آزمایش سرعت هدایت عصب است.

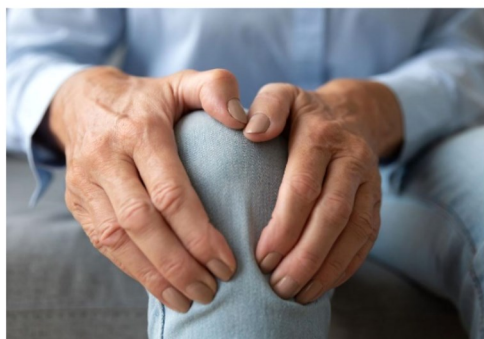
درمان:

ایمنوگلوبولین درمانی: این دارو از جنس

در چه شرایطی به پزشک مراجعه نمایید؟

- در صورت داشتن تنگی نفس و تجمع خلط داخل حلق و فلج اندام‌های جدید
- در صورت بی‌اختیاری ادرار و مدفوع و تب بالا

رژیم غذایی و تغذیه:

- در زمان ابتلا به این بیماری رژیم غذایی خود را به صورت زیر تنظیم نمایید:
- رژیم غذایی بیمار باید پرکالری و پر پروتئین باشد تا قدرت عضلانی او حفظ و بازسازی شود.
- ممکن است غذا با حجم کم و در دفعات زیاد برای بیمار تجویز شود.

فعالیت:

- در زمان ابتلا به این بیماری فعالیت خود را به صورت زیر تنظیم نمایید:
- ممکن است برای کمک به حفظ قدرت و انعطاف پذیری عضلات، فیزیوتراپی برای فرد انجام شود.
- فیزیوتراپی می‌تواند در قوی شدن عضلات و یادگیری دوباره راه رفتن و حرکت دادن مایچه‌های بدن به بیمار کمک کند.

داروها:

- از داروهای زیر برحسب نیاز و به منظور تسکین علائم استفاده می‌شود:
- کورتون که التهاب و تورم اعصاب را کاهش می‌دهد.
- سرکوب کننده ایمنی که در مرحله حاد بیماری تجویز می‌شود.
- مسکن‌ها و ضد دردها
- سایر داروها

- پروتئین است و از سیستم ایمنی در برابر حملات آنتی بادی‌های مهاجم محافظت می‌کند.

- **تعویض پلاسما فرزیس:** دستگاهی به بدن شما وصل می‌شود که خون به درون آن کشیده می‌شود و آنتی بادی‌های حمله کننده به اعصاب بدینوسیله از خون جدا می‌شوند.

- زمان بستری ماندن در بیمارستان به شدت بیماری و مقدار مراقبت‌هایی که بیمار احتیاج دارد، بستگی دارد.

- در موارد پیشرفته بیماری ممکن است فرد قادر به خوردن از راه دهان نباشد که برای او لوله بینی-معدی می‌گذارند و از طریق لوله به او غذا داده می‌شود.

- در زمان بستری بودن در بیمارستان، اگر ضعف عضلات تنفسی موجب اختلال تنفس در فرد شود، ممکن است به دستگاه تنفس مصنوعی نیاز پیدا کند.

سیر بیماری:

- بعد از متوقف شدن روند پیشرفت بیماری، بهبود کامل علائم حتی تا یکسال نیز می‌تواند طول بکشد. هرچند که در تعدادی از بیماران نیز ضعف باقی خواهد ماند ولی در اغلب بیماران علائم بهبود خواهند یافت.

